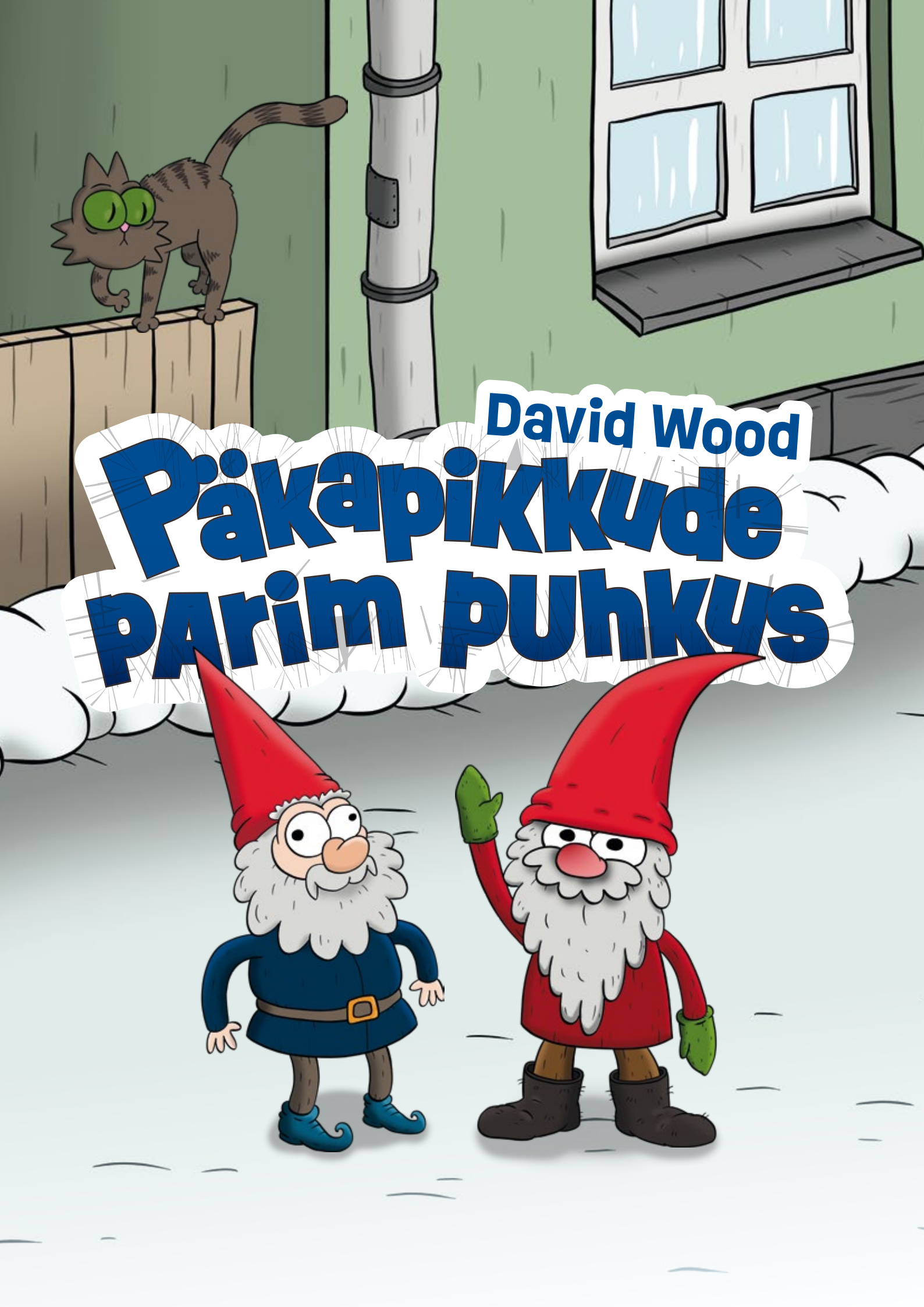

David Wood

Päkapikkude parim puhkus

David Wood

PÄKAPIKKUDE PARIM PUHKUS

(The Ideal Gnome Expedition)

LASTELAVASTUS KAHES VAATUSES

Lavastaja **ROBI VARUL** (EMTA)

Tõlkija **MARI KLEIN**

Kunsthnik **REILI EVART**

Muusikaline kujundaja **HANDO PÕLDMÄE**

Liikumisjuht **LIIS NILLER**

Valguskujundaja **MARTIN PIIR**

HÄRRA LÜKKAJA **TARVO SÖMER**

HÄRRA ÕNGITSEJA **MADIS MÄEORG**

PARDIPOEG TUPSUKE **JOHANNES RICHARD SEPPING**

KASS KRÕPS **TUULI MAARJA MÖLLER**

VALVEKOER **LIISA AIBEL**

TEETÖÖMASIN **LIISA AIBEL**

SUURTE HÄÄLED **LIISA AIBEL, JOHANNES RICHARD SEPPING,
TUULI MAARJA MÖLLER**

POLITSEINIKE HÄÄLED **MADIS MÄEORG ja ROBI VARUL**

Etenduse juht **AUNE KUUL**

Esietendus 6. detsembril 2025 Rakvere Teatri suures majas

Kava koostasid **Urmas Lehhuk** ja **Lauri Saaber**. Joonistas **Ottomar Sukko**. Kujundas **Peeter Rästas**.

HÄRRA LÜKKAJA REISIPÄEVIK

Kuua suured olid jälle puhkusele läinud, otsustasime minna härra Öngitsejaga samuti väiksele reisile. Iga aiapäkapikk vajab puhkust. Puhkus on aiapäkapikule sama tähtis nagu lapsele limonaad. Lihtsalt aiapäkapikud ei lähe limonaadist ogaraks. Kuigi härra Öngitseja ikka läheb mõnikord ka ilma limonaadita ogaraks. Talle anna ainult öng kätte ja kohe hakkab ta öngitsema. Ta püüaks kuu ka kinhi, kui see juustust poleks. Juustu ta himelt ei armasta.

LIMONAADI TEGEMISE ÕPETUS (see ei aja sind ogaraks)

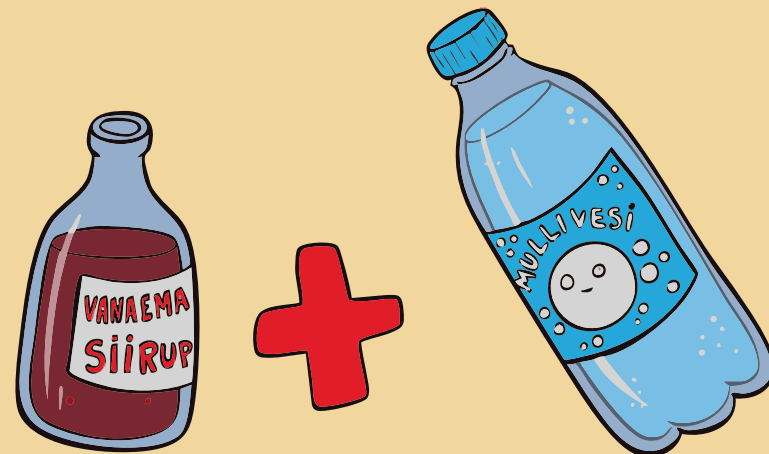
Võta 20 ml siirupit vanaema keldrist.
Võta 250 ml gaseeritud vett.
Mõttes lisa kõike, mida hing ihkab.
Enne segamist löö klaase kolm korda kokku.
Lausu kolm korda limonaadiloits:

„Limmar-limmar-lumps!”

sega siirup ja gaseeritud vesi.

Ongi valmis!

Joo luristades!

HÄRRA ÖNGITSEJA REISIPÄEVIK

Läksime härra Lükkajaga reisile, aga minu sõber ei saa üldse aru reisimise mõttest. Iga laps teab, ka kõige väiksemgi, et reisimise eesmärgiks on öngitsemine. Härra Lükkaja sellist lihtsat asja ei mõista. Selleks ajaks kui tema meie tagahoovist välja jõudis, olingi ma juba oma önge kompostikasti heithnud, et reis ikka täie ette läheks. Alguses hakkasid önge otsa küll pitsakarbid ja need käskis ta mul muidugi kohe tagasi panna. Aga edasi püüdsin ma kompostikastist täitsa elusa banaanikala, mille peale härra Lükkaja läks pööraseks ja kuulutas, et see olevat tühi banaanikoor. Õnneks on banaanikalad libedad ja härra Lükkaja kantsatas sellel selili. Siraki ja piuh! See oli väga naljakas pilt. Ise arvas ta, et libises banaanikoorel nagu Charlie Chaplin.

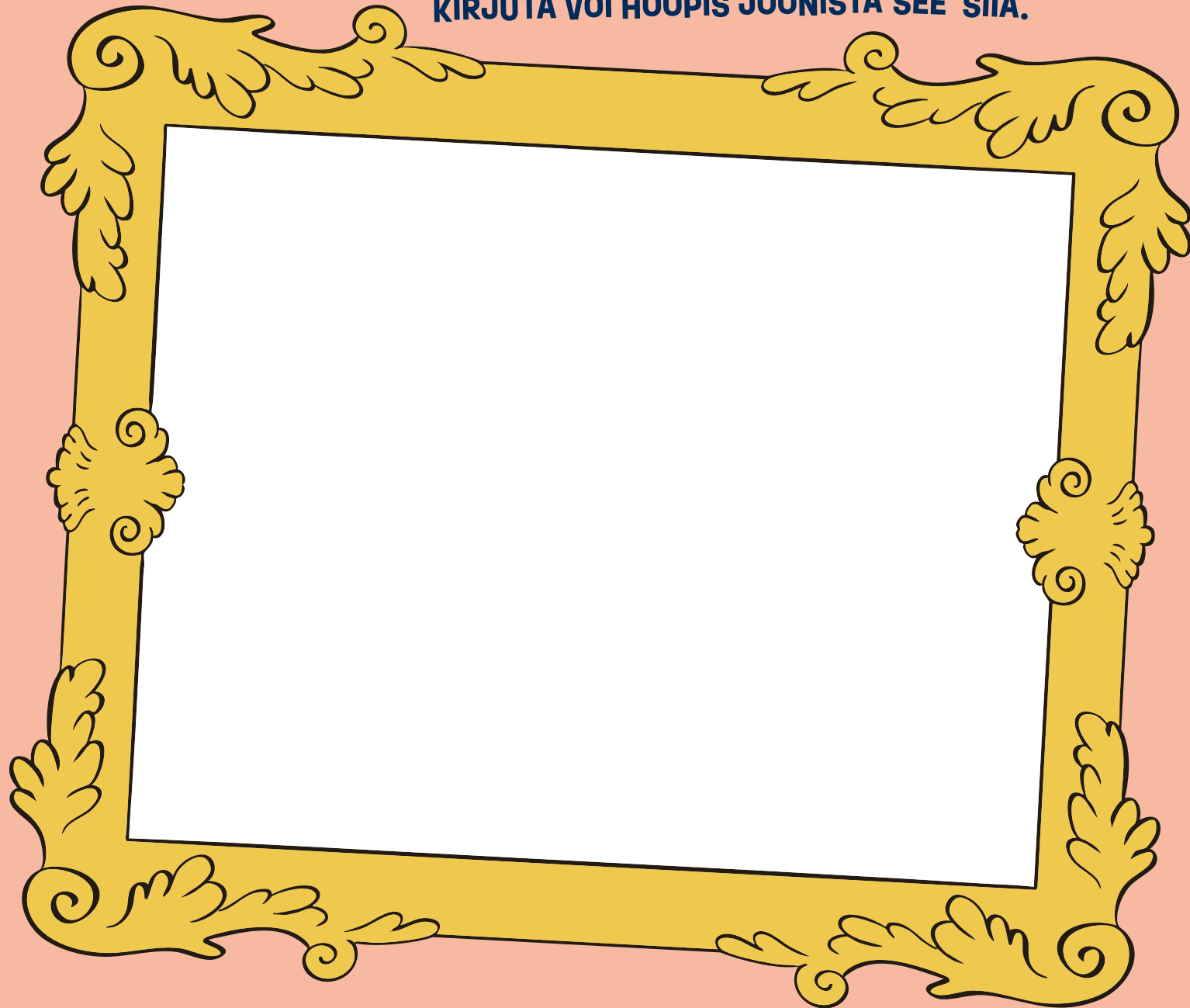
ÜHENDA PRÜGI ÕIGE KONTEINERIGA!

HÄRRA LÜKKAJA REISIPÄEVIK

Lõpuks sain ma härra Öngitseja siiski niikaugele, et läksime laevale. Meie reisisihiks oli kauge ja salapärane Eesti. Aga vaevalt jõudsime Tallinnas laeva pealt maha astuda, kui härra Öngitseja oli juba kadunud. Ja kus ta siis oli? Vinnas sadamakail õngega Soome lahest kilusid välja. Kui ma poleks teda takistanud, oleks härra Öngitseja Soome lahe kiludest tühjaks õngitsenud, ja mis siis Eesti Vabariigi sünnipäevast oleks saanud? Eestis on himelt kombeks, et riigi sünnipäeval süüakse kiluleiba.

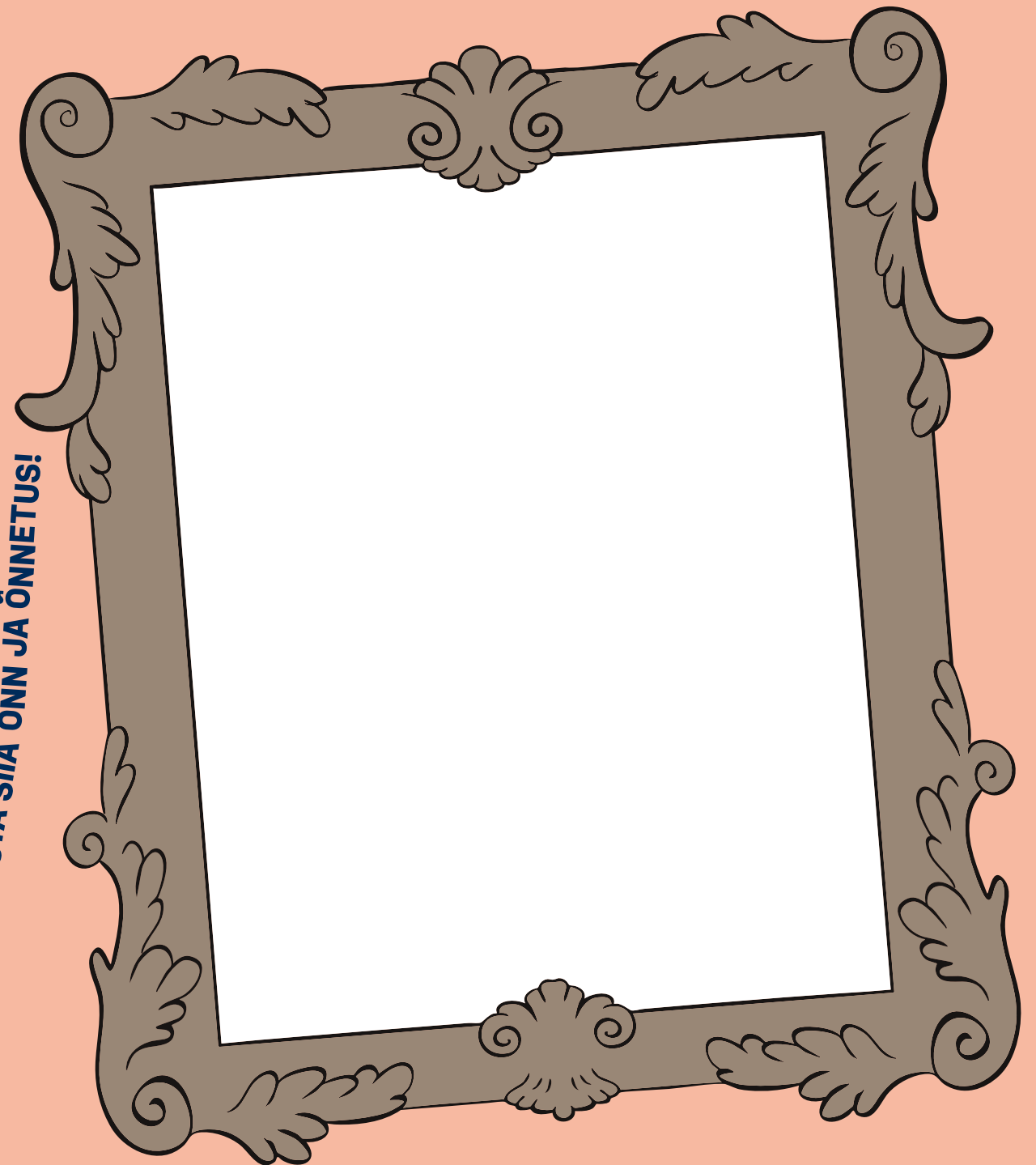
**MIS ON SINU ARVATES PARIM SÜNNIPÄEVATOIT?
KIRJUTA VÕI HOOPIS JOONISTA SEE SIIA.**

HÄRRA ÖNGITSEJA REISIPÄEVIK

Kilulinna Tallinna kohta ütles härra Lükkaja, et see on Eesti pealinn. Kuna kilusid ei lubanud härra Lükkaja mul õngitseda, vaatasime vahalinna ja seal oli väga palju vanu maju. Mõned majad olid ikka väga vanad. Veel vanemad kui meie. Aiapäkapikkudest arvatakse, et me toome inimestele aias õhne. Ja me toome ka õhne. Kuigi Tallinnas oleks meiega peaaegu õnnetus juhtunud. Aga sellest ma pikemalt rääkida ei taha. Ütlen vaid, et Tallinnas on liiga palju autosid ja kui ma neid oma õngega püüdma asusin, oleks üks suur buss mind äärepealt pannkoogiks sõitnud. Ja mitte keegi ei taha oma aeda aiapäkapiku asemel pannkooki.

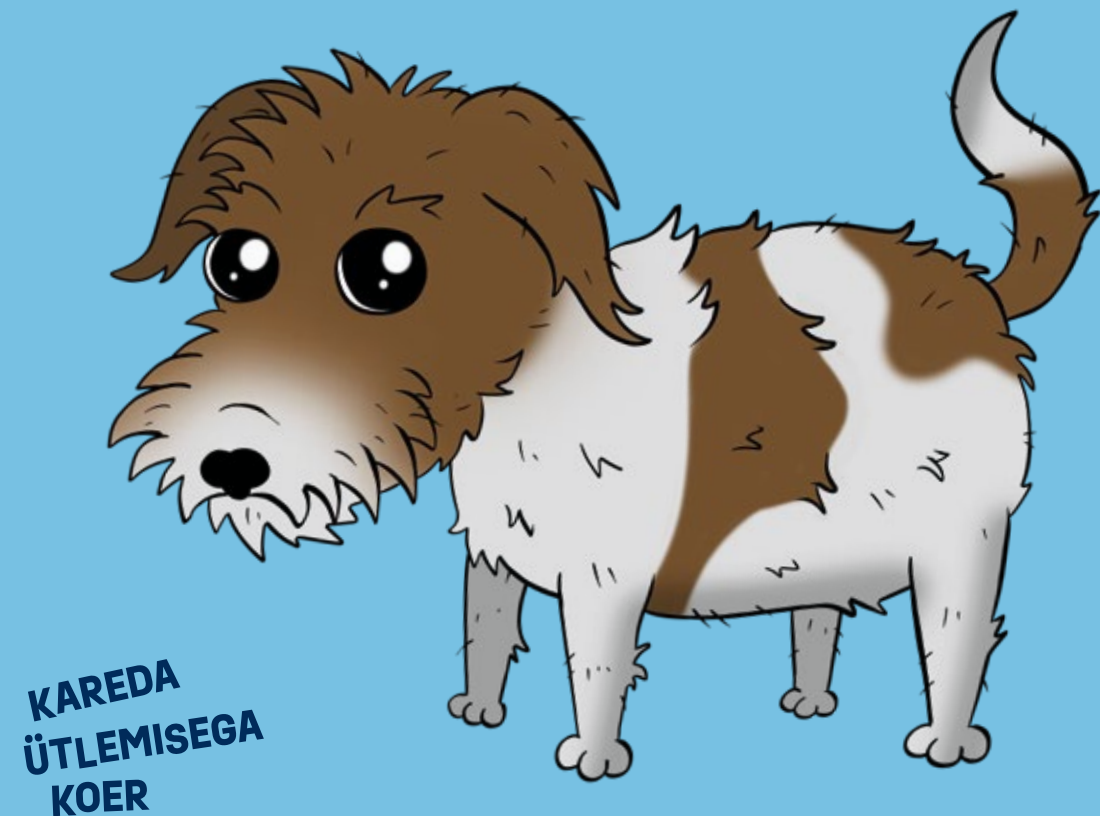
JOONISTA SIIA ÖNN JA ÕNNETUS!

HÄRRA LÜKKAJA REISIPÄEVIK

Tallinnast läksime edasi Virumaale. Eestis ei ole kummalisel kombel aedades üldse palju aiapäkapikke. Virumaal ka ei olnud. Või olid nad puhkusele sõitnud, täpselt nagu meie. Kohtasime ainult mõnda savist konna, siile ja ühte päris kareda ütlemisega koera, kes lubas meid heljaks härida. Õnneks viskas härra Öngitseja suures ähmis oma õngekonksu puu otsa ja nii me pääsesime plagama.

Kelle kujusid sa veel oled Eestimaal aedades näinud peale konna ja siili?

**KAREDA
ÜTLEMISEGA
KOER**

HÄRRA ÖNGITSEJA REISIPÄEVIK

Palmse mõis on aiapäkapikkude jaoks nagu loodud. Me sobisime sinna ümbrusse nagu kuu taevasse. Palmse mõisa ümber oli selline maastik, et see kohe nõudis, et me jalutama läheks. Ja see oli väga kaunis jalutuskäik. Mõis ise oli ka kaunis. Mina muidugi loopisin kogu aeg oma õnge igale poole. Kala polnud, selle asemel püüdsin ma kinni kakskümmend seitse hispaania tigu. Mulle meeldis väga taevast, mis metsa kohal laius. Eestimaa metsad ja taevast on väga kaunid, need panevad huputama, mis kalu võiks taevast olla. Kahjuks oli mu õngenõör lühike ja ma ei saanud taevast kalu püüda.

Mine tea, kelle ma sealt alla oleks tõmmanud.

Kas sina oled Palmse mõisas käinud?

**SELLE KAVA ETTEENÄITAMISEL
KEHTIB PALMSE MÕISAS PERE TAVAKÜLASTUSELE
SOODUSTUS -50% KUNI 30.06.2026.**

HÄRRA LÜKKAJA REISIPÄEVIK

Altja kalurikülla jõudes selgus, et Eestimaa taeva on selliseks maalinud kunstnik Richard Uutmaa. Ta oli kunstnik, kes maalis oma maalidele Virumaa rannakülade, mere ja taeva hinge. Ta oli kunstnik, kes puudutas pintsliga taevast. Üks tee peal kohatud kaluri kass teadis meile rääkida, et kui merel oli torm olnud, siis läks kunstnik Uutmaa mere äärde, sidus lõuendi köiega puu külge, et torm seda minema ei viiks, ja maalis. Härra Öngitseja aga püüdis kohe kassile sellise piraka haugi, et kass sai sellest ilmselt aasta aega söönuks. Ega ma ei tea ka – kui me ära läksime, siis jäi kass haugiga Altja paadikuuride juurde maadlema.

Ole loominguline nagu kunstnik Uutmaa. Seo silmad salliga kinni ja joonista paberile vasaku käega üks kass. Lõpuks ütle kassi keeles: „KASSIDE SÜDA ON LAHKE JA ÕIGLANE.”

HÄRRA ÖNGITSEJA REISIPÄEVIK

Edasi pidi härra Lükkaja minuga jälle hädaldama. Rakveresse jõudes tahtsime linnusesse minna, aga mina püüdsin algatuseks kinni Rakvere linna vapilooma tarva. Selgus, et tarva järgi oli kunagi ka Rakvere kandnud nime Tarvanpää. Kuna tegemist oli linna jaoks tähtsa loomaga, siis pistime igaks juhuks plehku ja jõudsime ühte majja linnuse kõrval, mis, nagu selgus, oli Rakvere Teater. Teatris mängiti parasjagu lugu meist endist.

Küll oli meie imestus suur, kui tundsimme ära kõik meie esimesed suured seiklused. Mina olin lava peal normaalne ja härra Lükkaja hädaldas kogu aeg – täitsa nagu päris! Etendus meeldis mulle nii väga, et ma unustasin teatris koguni õnge loopida. Ja parem ongi, muidu oleksin võinud kogemata mõne lapse kinni püüda. Nüüd said kõik lapsed pärast etendust õnnelikena koju minna matemaatikat õppima.

ASENDA IGA PILT TEHTES NUMBRIGA NII, ET TEHE TULEKS VÄLJA.
KUI ISE EI OSKA, KÜSI ABI MÕNELT TÄISKASVANULT.

$$\text{cat} + \text{cat} + \text{dog} = \text{paw}$$

$$\text{fox} + \text{rabbit} = \text{bear}$$

$$\text{cat} + \text{cat} = \text{dog}$$

$$\text{bear} - \text{rabbit} + \text{fox} = \text{apple}$$

$$\text{paw} - \text{dog} - \text{cat} = \text{cat}$$

$$\text{apple} - \text{fox} = \text{fox}$$

HÄRRA LÜKKAJA REISIPÄEVIK

Pärast seda käisime veel Toila rahhas, kus oli samasugune kiviine rand nagu meie kodukandis... Ja imelikul kombel ei tõmmanudki härra Õngitseja merest välja valaskala. Tuul oli vali ja tal tuli hoopis pisar silma. Mina ütlesin, et see on koduigatsus. Selles Toila väikeste kivikestega kaetud rahhas tuli ka minul peale tunne, et ma tahaksin koju minna, ja ka mina luristasin nina. Ja kui härra Õngitseja oli rohinud ühe kõrge mäe otsa, kus kunagi asus eestlaste presidendi Konstantin Pätsi loss, siis ulatus ta oma õngekonksu ühe pilve külge kinni viskama ja me lendasimegi kahekesi tagasi koju.

Kui sina lähed reisile, siis kelle või mille sa kaasa võtad, et koduigatsus peale ei tuleks?

HÄRRA ÕNGITSEJA REISIPÄEVIK

Meile väga meeldis meie reis Eestimaale. Oleks aihult härra Lükka vähem muretsenud ja mind keelanud, küllap ma siis oleks selle valaskala ka kinni püüdnud. Me mõtlesime, et järgmisel aastal tuleme uuesti Eestimaale. Meil on siin veel nii palju asju nägemata. Taevaskoja ja Tartu Toomemägi, Piusa liivakoopad, Narva bastion, Kõpu tuletorn ja Vargamäe. Ja Eestis on väga palju merd ja meres on palju kalu, kes kõik mind ootavad. Aga küll me varsti tuleme jälle, kui suured uuesti puhkama sõidavad. Seni oleme röömsad kõigi Eesti laste üle, et neil on nii palju põnevaid reisi kohti, mida koos vanematega avastada.

